

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 300/2012
30.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vlaste Jovanović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu N.M. iz B., Opština P., podnetom preko punomoćnika L.N., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda II-1 U. 5324/11 od 08.03.2012. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Sektor finansija, ljudskih resursa i zajedničkih poslova, Uprava za ljudske resurse, u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu I dispozitiva odbijena je tužba N.M. podneta protiv rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Kabinet ministra 01 broj 118-1-18/11 od 01.04.2011. godine, kojim mu je prestao radni odnos sa 15.04.2011. godine zbog bezbednosnih smetnji. U stavu II dispozitiva pobijane presude odbijen je zahtev tužioca za naknadu troškova upravnog spora.

U zahtevu, podnetom na osnovu člana 49. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima zbog povrede zakona i pravila postupka, podnosilac ističe da su tuženi organ i Upravni sud pogrešno primenili propise kojima se uređuje službenički radni odnos, jer nisu ciljno tumačili odredbe Zakona o policiji u vezi sa Zakonom o oružju i municiji, Zakonom o državnim službenicima i Zakonom o radu. Navodi da je N.M. radni odnos prestao na osnovu člana 168. Zakona o policiji, koji se ne može tumačiti bez sistemskog povezivanja sa drugim odredbama istog zakona i na način da pokretanje krivičnog postupka za krivično delo za koje se goni po službenoj dužnosti automatski dovodi do nastajanja bezbednosnih smetnji i prestanka radnog odnosa policijskog službenika. Smatra da je u smislu člana 6. Zakona o opštem upravnom postupku radi zaštite prava građana i javnog interesa u konkretnom slučaju trebalo izreći meru privremenog udaljenja iz službe ili pokretanje disciplinskog postupka. Ukazuje da u sprovedenom upravnom postupku tuženi organ nije omogućio tužiocu da učestvuje u postupku i brani svoja prava i na zakonu zasnovane interese, već je osporeno rešenje doneo u skraćenom postupku za koji nisu ispunjeni uslovi iz člana 131. Zakona o opštem upravnom postupku, čime je povredio i odredbe čl. 125. stav 1, 128. i 9. istog zakona. Navodi da obrazloženje osporenog rešenja nije sačinjeno u skladu sa članom 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer ne sadrži pravne propise na osnovu kojih je upravna stvar rešena. Kako je Upravni sud u pobijanoj presudi našao da prilikom donošenja osporenog rešenja nije bilo povrede pravila postupka i da je materijalno pravo pravilno primenjeno, to je i sam učinio povrede zakona i pravila postupka. Sa ovih razloga, detaljno obrazloženih u zahtevu, predlaže da sud preinači pobijanu presudu, uvaži tužbu, poništi osporeno rešenje i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Protivna stranka u odgovoru na zahtev ističe da su navodi istog neosnovani i predlaže da sud zahtev odbije.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, a u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je odlučio tuženi organ kada je postupajući po obrazloženom predlogu direktora policije, a na osnovu člana 168. st. 1. i 2. Zakona o policiji, doneo osporeno rešenje kojim je podnosiocu zahteva prestao radni odnos. Ovo stoga što je tuženi organ osnovano zaključio da su kod podnosioca ovog zahteva tokom rada nastale bezbednosne smetnje zbog kojih sa njim radni odnos ne bi ni bio zasnovan da su u vreme zasnivanja postojale, budući da je u postupku nesumnjivo utvrđeno da je protiv N.M. pokrenut krivični postupak optužnicom Višeg javnog tužilaštva u Prokuplju Kt.br.66/10 od 11.10.2010. godine, koja je stupila na snagu 15.12.2010. godine, zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo primanja mita iz člana 367. stav 1. KZ u vezi člana 33. KZ za koje se goni po službenoj dužnosti.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je presuda doneta bez povrede pravila

postupka od uticaja na rešenje stvari i uz pravilnu primenu materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje. Pri tom su pobijanom presudom ocenjena sva pitanja i okolnosti koje su mogle biti od uticaja na zakonitost osporenog rešenja i za tu ocenu su dati dovoljni i jasni razlozi koje prihvata i ovaj sud.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva u vezi pravilnosti primene člana 168. Zakona o policiji, odnosno da pokretanje krivičnog postupka za krivično delo za koje se goni po službenoj dužnosti ne dovodi automatski do prestanka radnog odnosa i da je u sprovedenom upravnom postupku trebalo izreći meru udaljenja iz službe ili pokrenuti disciplinski postupak, pa je našao da su neosnovani. Ovo stoga što je odredbom člana 168. stav 1. Zakona o policiji ("Sl. glasnik RS" 101/05 i 63/09), na osnovu koga je doneto osporeno rešenje, propisano da policijskom službeniku, odnosno drugom zaposlenom radni odnos prestaje i ako tokom njegovog rada u Ministarstvu nastanu bezbednosne smetnje iz člana 111. ovog zakona, zbog kojih sa njim radnim odnos ne bi ni bio zasnovan da su u vreme zasnivanja postojale. Prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, navedeni član 168. Zakona o policiji propisuje obavezni prestanak radnog odnosa zaposlenom, nezavisno od njegove volje, pa je poslodavac u obavezi da donese akt o prestanku radnog odnosa zaposlenom bez vođenja nekog prethodnog posebnog ili disciplinskog postupka, u kome se zaposlenom garantuje, između ostalog, i pravo na odbranu pre donošenja konačne odluke o disciplinskoj meri prestanka radnog odnosa zbog teže povrede radne dužnosti. Sa ovih razloga su bez značaja za ocenu zakonitosti pobijane presude i navodi zahteva da podnosiocu nije omogućeno učešće u upravnom postupku.

Cenjeni su i navodi zahteva da obrazloženje osporenog rešenja nije sačinjeno u skladu sa članom 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku i da je time što to nije ocenio i Upravni sud povredio pravila postupka, pa je Vrhovni kasacioni sud našao da su neosnovani, jer obrazloženje osporenog rešenja sadrži i pravne propise i razloge koji upućuju na rešenje dato u dispozitivu, tako da nije povređena odredba člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a samim tim ni pobijanom presudom nisu povređena pravila postupka.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su navodi zahteva neosnovani i da ne mogu dovesti do drugačije odluke suda po ovom zahtevu, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu. **PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU**

dana 30.11.2012. godine, Uzp 300/2012

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.